

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs II. Quænam beneficia, quibus, & à quibus uniri possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

unio facta æquè principaliter, perseveret juspatronatus. De quo paulò infra, quòd utriusque beneficii patronus jam habeat præsentare.

4. Tertio: Non impedit hæc unio reservationem. Corrad. in *pr. benef.* l. 2. c. 12. n. 26. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 56. Sic quoque unio ad vitam non extinguit reservationem. Gonz. *ibid.* à n. 140. ubi, quòd quando v.g. beneficium est reservatum ratione mensis, si post vacationem in mense Apostolico unitor alteri beneficio ad vitam alicujus, unio talis non facit cessare reservationem; sed finitâ illâ temporali unione durat semper vinculum reservationis, & semper vacabit ut prius, & provisio spectabit ad Papam, quamvis unio cessaret in mense Ordinarii per obitum illius, ad cuius vitam fuerat facta. Atque ita, ut Gonz. n. 142. unio ista temporalis, cum non sit provisio Papæ (per quam solam tollitur effectus reservationis) nec expiratione, reservatio facit duntaxat dormire reservationem ad tempus. Quin & unio ad vitam est quædam species reservationis, quia per oppositionem maius Papalis in faciendo unionem ad vitam, remanet beneficium reservatum. Gonz. n. 145.

5. Quarto: Non impedit, seu tollit unio illa facta æquè principaliter incompatibilitatem. Castrop. *loc. cit.* n. 8. Garc. *cit.* c. 2. n. 41. quamvis enim ipsa beneficia aliàs incompatibilia invicem unita non sint incompatibilia inter se ratione dictæ unionis. Garc. *loc. cit.* nu. 42. juxta declarationem S. Congreg. *super c. 17. sess. 24.* quæ sic habet: *Si dua, vel plures Parochiales sint invicem unite, non sunt comprehensa sub hoc Decreto; sed possunt legitime retineri, tanquam non incompatibilia. Et* Sunt tamen incompatibilia cum tertio aliquo, v.g. si eorum alterum esset curatum, impediret assuetudinem alterius similiter curati, & per ejus assuetudinem, & quietam possessionem vacarent ambo illa principaliter unita inter se. Garc. *cit.* nu. 41. Pari modo unio ad vitam, etiam si facta accessorie, inducit incompatibilitatem juxta Trid. *sess. 7. c. 4. & sess. 24. c. 17.* Garc. *cit.* c. 2. n. 39. & p. 11. c. 5. n. 219. citans pro hoc Maudos. *de signat. grat. cit. de union.* Quintadv. l. 1. *Eccles. c. 4. n. 12. & c. 7. n. 6.* additque *ibid.* Garc. olim secus fuisse, sic habens dignitatem, cui ad vitam annexa portio, non potest aliam in eadem Ecclesia obtinere portionem. Gonz. *cit.* n. 219.

6. Quinto: In impetratione tertii alicujus beneficii oportet facere mentionem de ambobus præhabitis inter se æquè principaliter unitis. Castrop. *cit.* n. 8. Azor p. 2. l. 6. c. 28. q. 20. Paris. l. 10. q. 2. n. 36. Garc. p. 12. c. 2. n. 43. citans Rebuff. *Selv. Caccialup.*

7. Sexto: In resignatione, seu permutatione horum beneficiorum lic annexorum facienda erit publicatio in Ecclesia utriusque juxta Constitutionem de publicandis. Castrop. *cit.* n. 8. Garc. *cit.* c. 2. n. 46. Conveniunt hæc eadem, uti & cetera beneficiis unitis ad vitam. Castrop. *loc. cit.* n. 10. ubi generaliter pronunciat ea, quæ dicta sunt de beneficiis principaliter inter se unitis in perpetuum; procedere etiam de unitis inter se ad vitam; cum neque hæc unio extinguat titulum, sed illius retentionem cum alio concedat.

***

P. Leuven, Fori Benef. Tom. III.

Questio 885. Si ambo beneficia æquè principaliter, vel etiam ad vitam unita juxta jam dicta retineant suas singula qualitates, ut dictum, quid servandum, si hæc qualitates sint invicem contrarie, seu incompatibiles, v.g. utrumque est residentiale in diversa Ecclesia?

Respondeo: Debet residere in digniore, vel alias ubi commodius & utiliùs esse videbitur, & dum in hoc est æqualitas, in eo, in quo maluerit. Garc. *cit.* c. 2. n. 45. citans Per. de Peru. *tr. de union.* c. 8. juxta Declarat. S. Congregat. à se adductas p. 3. c. 2. n. 179. quòd remittit. Sic etiam idem Garc. p. 12. c. 2. n. 40. ait, quòd obtinens Canonicatum, cui unita ad vitam Parochialis, debeat residere in Parochiali, & non in Canonicatu, ut habet Declaratio 13. adducta à se. *cit.* n. 179.

Questio 886. An, & qualiter unio operetur, seu afferat præjudicium Rectori, seu Possessori beneficii?

Respondeo: Unio de beneficio viventis nullum affert possessori præjudicium, seu fit sine illius præjudicio; quia ejus jura semper præservantur, cum unio non fortiat effectum, nisi postquam beneficium vacaverit per celsum vel decessum Rectoris possidentis. Garc. p. 12. c. 2. n. 214. Paris. l. 2. q. 9. n. 7. (ubi etiam, quòd hoc verificetur solum semel in eo, qui de præsentate, dum fit unio, obtinebat beneficium) Tond. *qq. benef.* p. 3. c. 156. n. 6. citans Decis. Rora 614. n. 54. & 55. p. 4. *recent.* To. 3. Unde etiam Rector non obstantem unione, resignare potest beneficium suum in favorem tertii coram Papa; quia tunc unio suspenditur durante vita Resignatarii propter clausulas in simili casu apponi solitas, per quas suspenduntur omnes uniones, etiam absque eo, quòd per dictam suspensionem unionis fiat præjudicium Ecclesie, ad cuius utilitatem facta unio, cum fieri possit, ut Resignatarius præmoriatur Resignanti. Tond. *loc. cit.* n. 7. Verùm de hoc plura inferius, ubi de vocandis, dum fit unio.

PARAGRAPHVS II.

Quænam beneficia, quibus, & à quibus uniri possint?

Questio 887. An, & qualiter beneficia non beneficiis uniri possint?

Respondeo primò: Unio fit de beneficio ad beneficium, & non de beneficio ad non beneficium Ecclesiasticum, ait Corrad. *pr. benef.* l. 2. c. 8. n. 79. & 80. ubi, quòd sic responderit Cancellaria Apostolica, dum in ea petebatur fieri unio certo alicui altari pro paramentis ejusdem Ecclesie, dum dubitabatur, num altare illud esset beneficium (sicut aliàs sæpe, præsertim in Germania, altaria sunt beneficia, seu erecta in titulum beneficiale) nempe inconueniens esse, ut beneficium uniretur non beneficio; ac ideo dictum, suppressi debere tale beneficium, & facta suppressione posse fructus illius applicari dicto altari in dictum finem. Nihilominus posse fieri uniones beneficiorum locis piis ac religiosis (puta Hospitalibus,

N u 2

Semi-

Seminariis, aliisque Collegiis, quae beneficia non sunt) in eorum dotem, augmentationem, conseruationem, pro propagatione fidei, vel iuuentutis ad scientias instructione, extra dubium est. Tond. *loc. cit.* p. 3, c. 151, n. 5. Gonz. *ad reg.* 8. gl. 5. §. 7. n. 46. & patebit hoc ipsum ex sequentibus.

Questio 888. An, & quando uniri possint beneficia Seminario Scholarium, praecipue necdum erecto?

1. Respondeo primò: Posse ea uniri tali Seminario, manifestum est ex permissione ad hoc facta à Trid. *sess.* 23. c. 18. Ventrigl. *To. 2. annot.* 8. §. 1. n. 32. Gonz. *loc. cit.* n. 67. cum communi.

2. Respondeo secundò: Seminario tamen futuro, seu nondum erecto uniri non posse beneficia, sed, ut unio hæc sit valida, requiri necessariò, quòd priùs Seminarium sit erectum (hoc est, ad sint actu Scholares & Magistri ad docendum constituti in domo aliqua coempta, vel etiam conducta) tradunt communiter omnes. Gonz. à n. 68. Castrop. *de benef. d. 6. p. 12. §. 3. n. 15.* citans Barbof. *alleg.* 77. n. 23. & 25. Riccium *in pr. fori Eccles.* *resol.* 380. n. 1. Lott. *l. 1. q. 29. n. 47.* Card. de Luca *de Regular. d. 35. n. 11.* Garc. *p. 12. c. 2. n. 193.* iuxta quamplurimas S. Congregat. Declarat. quas *ibidem* recitat Garc. Tridentinum siquidem dicendo: *Fiant unioes Seminario, supponit Seminarium, cui facienda unio, debere esse in rerum natura, qualiter non est in rerum natura Seminarium necdum erectum, seu constitutum per congregationem aliquam Scholarium & Magistrorum.* Gonz. *loc. cit.* n. 69. qui idem deinceps multis confirmat: ut quia qualitas sine subiecto esse non potest, & non entis nullæ sint qualitates, & quia Collegio nequit concedi privilegium, quando Scholares non adfunt, ut *nu. 71.* probat ex textu *c. ad audientiam. 2. de Ecclesiis adificand.* & quia donatio facta Collegio futuro non valet, ut habet *n. 71. ex c. Abbate. §. nec pro eo, de re iudic. in 6.* Et quomodo fiet realiter & actualiter unio alicui non existenti? Unde rectè ait Lott. *loc. cit.* non quæri hic, num aliquid possit donari, legari, disponi in favorem Collegii futuri; sed num possit disponi per viam unionis, quod penitus ait esse impossibile; cum unio fiat per accessum unius ad aliud, sive per conjunctionem, quod est impossibile, non datà essentiâ subiecti, cui accessio illa fiat. Hinc

3. Respondeo tertio: Hæc ipsa procedere, etiamsi cesset in tali unione omnis suspicio fraudis convertendorum fortè interea reddituum beneficiorum illorum unitorum, Seminario nondum erecto, non in eius prosecutionem, & ulteriorem effectuationem, sed in alios extraneos usus. Quia etiamsi, prout Trid. pro forma requirit, præcessisset detractio aliqua fructuum mensæ Episcopalis, & Capitularis, omniumq; Diocesis beneficiorum applicanda tali Seminario, & à dicta detractioe & contributione inchoatum fuisset. Castrop. *loc. cit.* n. 16. Garc. *loc. cit.* n. 196. Lott. *loc. cit.* n. 49. Ventrigl. *loc. cit.* n. 37. contra Gonz. *loc. cit.* n. 76. & Gratian. *discept. for. c. 248. n. 71. & c. 358. n. 5.* quibus adhaeret Beltramius. *in addit. ad Greg. Decis.* 258, *sub n. 10.* apud Lott. *n. 50.* censentes, & acriter defendentes, seclusâ dictâ fraudis præsumptione, & præviâ dictâ contributione validam esse unionem beneficiorum factam Seminario futuro, sive etiamsi necdum domus coempta, nec fabrica

construxta, nec Scholares actu admissi, modò semper continetur in perficienda fabrica, & in urigendo cum effectu Seminario, & idipsius probantes ex eo, quòd Trident. *sess.* 23. c. 18. dicit: *Quia ad Collegii fabricam instituendam, & ad mercedem Praeceptoribus, & ministris solvendam, & ad alendam iuuentutem, & ad alios sumptus certi redditus sunt necessarii, Episcopi cum consilio duorum è Capitulo ex fructibus mensæ Episcopalis, & Capituli, & quarumcunque dignitatum, personatum, officiorum, prebendarum partem aliquam, vel portionem detrabant, & eam portionem sic detractam, nec non beneficia aliquot simplicia cuiuscunque qualitatù & dignitatù fuerint, vel etiam prestimonia, vel prestimoniales portiones huic Collegio applicabunt & incorporabunt. &c.* adeòque ex ipsis Tridentini verbis conficiatur, quòd unio beneficiorum, non secus ac illa fructuum detractio, non debeat subsequi Seminario erectioem. Gonz. *n. 78.* quòdque recta ratio postulet, ut, qui vult suam, velit media, & ab his traheatur ad finem, adeòque, ut priùsqvam Scholares admittantur, & Magistri constituantur, dispositum sit, ubi recipiantur, & unde sustententur. Gonz. *n. 79.* quòdque non minus hæc unio validè fieri possit Seminario proximè futuro, quam, ut praxi quotidianâ receptum est, legata & hæreditas reliquæ possunt validè futuro Hospitali, vel constitutendæ Ecclesiæ, ac illis concedi privilegium, quod incipiat habere effectum, ubi Hospitalis erectum, Ecclesia constituta fuerit, Gonz. *n. 82.* quia ob præparationem & futuram de proximo erectionem reputatur jam erectum Hospitalis, Seminario, &c. utpote ratione illius destinationis inducens naturam rei definitæ, arguente *l. 3. ff. de contrar. iudic. tutela.* ubi, quòd pecunia deposita ad emptionem prædiorum censetur res immobilis. Gonz. *n. 92.* atque ita Seminario de proximo erigendum habetur pro jam effectualiter erecto, iuxta illud: *De proximo acingendus habetur pro acincto: l. penult. de militari testam.* Gonz. *n. 94.* assimilaturque Seminario captum partui concepto, qui in favorabilibus habetur pro jam nato. Gonz. *n. 96.* qui etiam à *n. 97.* diluit in contrarium à se adducta. Confirmatque hæc Gonz. & Gratian. sententiam Castrop. ex eo, quòd Seminario semel constructo, factaque ei ritè unione beneficiorum, deficientibus dein ad tempus ibi esse Scholaribus & Magistris, non statim desinat dicta unio, ut tradit Garc. *loc. cit.* n. 199. citato Abb. *in c. gratum, de postulat.* n. 12. Cucho *in insitut. major.* l. 4. tit. 1. n. 17. Maudoi, *de privilegiis ad instar.* gl. 1. n. 44. &c. adeòque sicut in hoc casu datur subiectum, in quo unio permanet, nempe Seminarium brevi iterum erigendum; ita etiam possit idem primò brevi erigendum esse dictæ unionis subiectum. Quas ratioes efficaces esse, ait idem Castrop. & se illis persusum adhaerentem sententiæ Gonz. nisi S. Congregatio, & Rota gravissimis Decisionibus declarassent contrarium. Sic Garcias *loc. cit.* n. 196, *in fine.* postrelatam hæc Gonz. sententiam ait, hæc revera esse contra Declarationes S. Congregationis, & Rota Decisiones, Lott. *verò cit. n. 49.* ait, hæc Gonz. sententiam rejiciendam non tantum, quia est contra Declarationes S. Congregat. & frequentes Decisiones Rotalis, ut pronunciatum ab ipsâ Rota fuit *in aduersis benef.* 15. April. 1622. quæ utrumq; Gonz. nimirum & Gratian. rejecerit, sed etiâ quia est contra aperitissimam juris ratione, quam Gonz. non attigerit, & quæ

& quæ ex Concilio Trid. à Gonz. adducatur, ait Lott. non facere ad rem; eò quòd Concilium loquatur, non de loco Collegii, qui dicitur Collegium materialiter tantum, sed de Collegio materialiter tali, de cujus essentia non est fabrica, & cetera illa, quæ ibi commemorat, etsi spectent ad illius conservationem & durationem. Porro ut Seminarium erectum esse censetur in ordine ad hoc, ut validè ei fiat dicta unio, præter hoc quòd in domum coemptam vel conductam inducti sint scholares aliqui & magistri, requiritur à Rota in dicta decisione, ait Lott. *loc. cit. n. 51.* tanquam ad constituendam formam Seminarii seu Collegii, ut electi sint duo Canonici pro regimine & gubernio Seminarii; item electio duorum Consultorum pro instituendis taxis & faciendis unionibus, quorum unus de Capitulo, alter de reliquo Clero, præter totidem alios per Capitulum, scilicet unum & alterum per Clerum, ita ut hac formâ non datâ, utique nec in articulo summarissimi possessorii retinenda possint sustineri partes illius in ejus persona, qui possessionem cepisset nomine ipsius Seminarii eo non præexistente. Illud etiam notandum ex eodem Lotterio *n. 53. & 54. Ventrigl. loc. cit.* exceptionem hanc non præexistentis erectionis diversam esse ab exceptione præexistentis quidem, sed minus legitimâ; eò quòd, dum excipitur de non præexistentia, proculdubio illud caret omni dubio; cum non entis nullæ sint qualitates, prout decisum ait in *Cordub. præsimonia 7. Nov. 1601. & in Leodiensi beneficiorum 10. Nov. 1602.* Si verò excipiatur, erectionem factam, tunc nulliter, rejiciatur ad petitorium, & interim detur manentio Seminarario, prout decisum in *Adjacens benef. 16. Nov. 1622.*

4. Respondeo quartò: Ut dicta unio fiat validè, præter dictam erectionem legitimam Seminarium requiruntur adhuc duo tanquam de forma; primum, ut præcesserit unionem detractio illa fructuum de mensa Episcopi, aliorumque beneficiorum ipsius diocesis, de quo paulò supra, Castrop. *loc. cit. n. 15. Gonz. loc. cit. n. 75. Lott. loc. cit. n. 61.* sic resolutum dicens à S. Congreg. & decisum à Rota in *Aversana beneficior. 3. Julii 1606.* nisi (ut Lott. id limitat secundum aliud S. Congregationis responsum in *Tirasonens. unionis. de anno 1610.*) forte loco illius dismembrationis à propria mensa Episcopi pinguius mentem Concilii adimplet, assignando pecunias, & redditus ex proprio Patrimonio. Alterum, ut instet necessitas relata in illo Tridentini decreto de facienda unione Seminarium, quæ sit præcisa, rejectâ quâcunque consideratione commodioris sustentationis vel, amoenitatis, & recreationis gratia. Lott. *n. 60.* expendaturque cum Consilio deputatorum prædictorum, ita ut non sufficiat exstitisse causam, nisi adhibitum dictum Consilium. Idque, nisi etiam sive agatur de unione, sive de applicatione illorum fructuum dismembratorum. Lott. *loc. cit. n. 60.* sic censuisse dicens Rotam in *Mediolanensi prætensa union. 16. Nov. 1594.* Castrop. *loc. cit. n. 15. Garc. p. 12. c. 2. nu. 190.* Atque ita non requiritur ad hanc unionem faciendam consensus Capituli, sed ejus loco requiritur dictorum quatuor ex eo deputatorum Consilium. Garc. Castrop. *ll. cit.* non tamen ex postea dato hoc Consilio.

Quæstio 889. *Quanam beneficia uniri, & quæ uniri non possint Seminario?*

1. Respondeo primò: Quòd in hoc puncto in favorem Seminarium statuit Trid. nempe *sess. 23. c. 18.* illud est, quòd Episcopus ei unire, applicare & incorporare possit aliquot beneficia simplicia cujuscunque qualitatis & dignitatis fuerint, etiam præsimonia, vel præsimoniales portiones, etiam ante vacationem, sine cultus divini, & illa obtinentium præjudicio, esto beneficia sint reservata vel affecta; nec per resignationes ipsorum beneficiorum uniones & applicationes suspendi, nec ullo modo impediri possint. Castrop. *cit. §. 3. n. 13.*

2. Respondeo secundò: Non posse Episcopum omnia beneficia simplicia suæ diocesis unire Seminario, prout colligitur ex illis Trid. verbis: *nec non aliquot beneficia simplicia.* Castrop. *cit. §. 3. n. 14.* citans Barbof. *ad cit. loc. Tridentini n. 27.*

3. Respondeo tertio: Non posse ei uniri (intellige ab Episcopo) curata, utpote non cadentia sub illo Concilii decreto, prout patet ex ejus verbis: *nec non simplicia aliquot.* Cardin. de Luca, de *Paroch. d. 35. n. 4. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 63. & 64.* Sed nec simplicia exigentia residentiam, ne cultus divinus minuatur, & fructus, qui ex unione Seminario facta accrescere poterat, ex altera parte, nimirum sublata dicta residentia, minuatur. Castrop. *loc. cit.* citans Barbof. *ubi ante. n. 29.* Neque etiam Canonicatus Ecclesiæ Collegiatae, etiamsi ex natura sua non obligent ad residentiam. Ventrigl. *ro. 2. annot. 2. §. 1. nu. 36.* Neque spectantia ad collationem inferiorum collatorum. Castrop. *loc. cit.* Barbof. *juris Eccles. l. 3. c. 16. num. 30.* Neque quæ sunt Jurispatronatus, etiam Ecclesiastici. Castrop. Barbof. *ll. cit.* Neque jam annexa vel unita Monasteriis; quia in hoc eorum juri quæsito præjudicare non intendit Tridentinum. Castrop. *loc. cit.* Barbof. *ad Trid. cit. num. 39.* Neque beneficia, quæ post eorum vacationem fuerunt reservata. Secus est de iis, quæ jam reservata sunt, antequam vacent (qualia sunt, quæ vacabunt in mense Apostolico) Castrop. Barbof. *de por. Ep. alleg. 77. n. 30. & juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 30.* citatis pro hoc Molfes. *in sum. Th. mor. tr. 6. c. 14. nu. 61. Franc. Leon. in Thes. fori Eccles. p. 2. c. 16. n. 33. Garc. cit. c. 2. n. 102.* juxta declarationes S. Congregat. quas *ibid.* recitat, quarum prior *super. c. 18. sess. 23.* sic habet: *Congregatio sacri Concilii censuit, uniones beneficiorum reservatorum validas esse, modo factæ fuerint ante eorum vacationem, servatâ formâ à Trid. præscriptâ. Et altera super c. 15. sess. 24. sic: Idem servandum, quod S. memoria Pius V. & S. D. N. Gregor. XIII. decreverunt in unionibus factis seu faciendis Seminario, quòd uniones de beneficiis reservatis valide sunt, si modo fuerint factæ ante ipsorum vacationem; quòd si post eorum vacationem factæ reperiantur, nullæ sint, & provisi à Sede Apostolica mitti debeant in possessionem dictorum beneficiorum &c.* Rationem hujus dat Castrop. Quòd ante vacationem certum non sit, an vacatura sint mense Ordinario, an reservato; ac proinde evitetur fraus, quæ intervenire posset, Episcopo uniente reservata, seu vacantia in mense Apostolico, & non reservata seu vacantia in mense suo non uniente; sed conferente consanguineis suis. Ex quo etiam limitatur hæc ultima responsio juxta declarationem factam Episcopo Aquilano 2. April. 1572. quam refert Garc. *loc. cit. n. 104. & Zerol. in pr. Ep. p. 1. v. Seminarium. §. 5.* quæ sic habet: *Si Episcopus beneficia in suis mensibus*

vacantia non univert, & vacantia in mensibus reservatis unire non potest; cum in hoc frans censetur &c. Ad hocque, ut Garc. nu. 105. poterit Episcopus, & hac beneficia reservata, etiam post vacationem illorum unire, quando vacantia in suo mense, & ad suam collationem spectantia ipse prius univit. Ex quibus etiam deducitur, quod uniri nequeant Seminario, quae ita reservata sunt Papae, ut quocunque mense vacent; substat illius solius provisioni, ut sunt beneficia familiarium &c. Castrop. loc. cit. Neque uniri possunt ab Episcopo Seminario beneficia litigiosa, quia aliud est beneficium litigiosum, aliud beneficium reservatum, Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 30. citans Rotam in Cordub. praesum. 13. Jan. 1623.

Quaestio 890. An, & qua beneficia uniri possint Monasteriis & Collegiis Regularium, Hospitalibus, aliisque piis locis?

1. Respondeo primo: Posse Episcopum unire beneficia Abbatibus, monasteriis, & locis religiosorum. Garc. p. 12. c. 2. nu. 77. citans Felin. in c. in nostra. n. 42. de rescrip. Tond. qq. benef. p. 3. c. 151. n. 1. & 2. Lott. l. 1. q. 29. n. 39. eo quod potestas univertendi beneficia non exempta suae diocesis concessa quoque sit Episcopis, ut ea uti possint in favorem Monasteriorum, & locorum regularium, per c. consultationibus. & c. pastoralis, de donat. & Clem. si una. de reb. Eccl. non alien. Tond. cit. num. 2. Et sic posse Episcopum beneficium suae diocesis faculare alicui religioni unire, stantibus decretis Concilii Trid. expressè tradit Barbof. juris Ecclesiast. l. 3. c. 16. n. 36. ex Sanch. in Decalog. l. 7. c. 29. n. 147. & 148. & cum iis Castrop. cit. p. 12. §. 3. n. 21. Item posse cum Ecclesiam secularem sibi subjectam monasterio religiosorum, vel alteri loco pietatis communis causâ constructo donare, tradit Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 19. etiam, cum illa Ecclesia non vacat, juxta c. consultationibus, & c. pastoralis, de donat. ubi etiam hanc ex Abb. in c. suggestum, de jurep. Azor hanc dat differentiam inter illam donationem, quâ una Ecclesia alteri datur, & inter conjunctionem, quâ una annectitur alteri: Quod dum una alteri donatur, redditus & cetera bona Ecclesia, quae datur, concedantur alteri, ut in proprios usus convertat. Limitanda tamen hac, ut tale beneficium seculare vel Ecclesia non sit alterius diocesis (prohibetur enim sess. 14. c. 9. Trid. fieri uniones beneficiorum unius diocesis cum Monasteriis, Collegiis, & aliis piis locis alterius diocesis; ne Ecclesiasticus ordo confundatur, & fiat una Ecclesia duarum diocesium. Gonz. cit. §. 7. n. 62.) aut etiam curata juxta mox dicenda. Barbof. loc. cit. de cetero procedunt dicta, etiam si religiosi, & Monasteria, quibus fit unio, sint exempta. Tond. loc. cit. Garc. loc. cit. num. 78. citans Calder. conf. 5. de reb. Eccl. Cardin. in Clem. si una. n. 11. Caccialup. tr. de union. a. 4. q. 4. contra Per. de Perus. eod. tr. c. 4. n. 10. Idem est de Hospitalibus aliisque piis locis.

2. Respondeo secundo: Ecclesias tamen Parochiales, & beneficia curata unire nequit. Garc. loc. cit. n. 86. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 33. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 3. num. 17. Azor loc. cit. q. 17. Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. n. 13. Tridentino sess. 24. c. 13. Sic expressè statuente, ne Ecclesiae Parochiales Monasteriis quibuscunque, aut Abbatibus, seu dignitatibus aut praebendis Ecclesiae Cathedralis, vel Collegiatæ, sive aliis beneficiis simpli-

cibus seu Hospitalibus, militivive uniantur. Arguenda per hanc Tridentini dispositionem restricta jam est potestas, alias de jure Ordinario concessa Ordinariis seu Episcopis, univertendi quilibet diocesis beneficia aliis beneficiis, Monasteriis, & piis locis. Castrop. loc. cit. seu, ut ait Lott. loc. cit. n. 40. in hoc plurimum angustatum est jus commune, quo inspecto, facultas univertendi competens Ordinario referretur ad omnia beneficia praeter Ecclesias Cathedralis & religiosorum. Extenditurque hoc ipsum decretum Trident. juxta S. Congregat. declarationem, ut non solum intelligendum sit de ipsorum Parochialium beneficiorum univertendi; sed etiam de aliqua parte fructuum eorumdem, ut ea dictis locis uniri ab Episcopo nequeat. Ventrigl. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 87. Barbof. cit. n. 33. citans Riccium in pr. fori Eccles. decis. 492. editionis prima, alias resol. 383. nu. 5. Neque admittenda limitatio, quam tradit Gonz. ad reg. 8. gl. 6. nu. 96. & cum eo Barbof. loc. cit. nu. 34. & Ventrigl. loc. cit. num. 14. Quod sub hoc Tridentini decreto non veniant ex Parochiales, quae certos fines & limites non habent, sed solum certum populum, & per certas familias distinguuntur, usque adeo, ut Sacramenta promiscue non administrantur; qualiter dicunt, censuisse S. Congregationem; eo quod haec non videantur esse proprie Parochiales. Garc. loc. cit. n. 88. Castrop. loc. cit. n. 18. eo quod, esto, talis Ecclesia non sit proprie Parochialis, sit tamen beneficium proprie Parochiale, ut Castrop. fallatur autem isti AA. allegando dictam S. Congregat. declarationem; cum ea non referatur ad decretum illud Trid. de unionibus, sed ad decretum contentum in finalibus verbis cit. c. 13. quo disponitur, ut Episcopi in iis Parochiis, quae non habent fines, neque earum Rectores populum certum, sed promiscue petentibus Sacramenta ministrant, distincto populo in certas propriasque Parochias, unicuique suum perpetuum peculiarerumque Parochum assignent, a quo solo Sacramenta percipiant, aut utiliore modo provideant; ita ut S. Congregatio decidat, sub hoc decreto non comprehendendi Parochiales, quae etsi certos fines non habeat, habet tamen certum populum, & per certas familias distinguitur, ita ut Sacramenta promiscue non administrantur; de decreto vero unionum nihil declarat. Garc. & Castrop. loc. cit. Neque admittenda alia limitatio, quae Barbof. cit. nu. 34. Tond. loc. cit. nu. 5. (ubi etiam, quod Tridentinum quo ad dispositionem illam, quae disponit curata non uniri Monasteriis, non esse in Gallia receptum) citato pro hoc Gonz. gl. 5. §. 7. num. 46. excipiunt uniones beneficiorum curatorum, quae fiunt pro fundatione, dotatione, augmento piorum locorum, & fidei Christianae defensione, & propagatione; bonarumque artium cultus, quia dum Trident. absoluit, & sine dicta limitatione prohibet fieri dictis locis uniones Parochialium, est limitatio sine fundamento apponitur. Castrop. cit. n. 18. & ut idem rectè ait, si Trident. prohibet fieri istiusmodi Parochialium beneficiorum uniones Seminario, in quo tamen juvenus instituitur ad fidei Catholicae defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, certe dictus finis non tribuit illam potestatem Episcopis faciendi dictas uniones, male etiam citatur a Barbof. Gonz. cum is ibi solum loquatur de reg. 12. Canell. Revocatoria unionum, censetur ab ea non comprehendendi tales Parochialium uniones factas pro fundatione

darione, augmento vel conservacione piorum locorum. Unde jam, dum hodie dum vides passim Parochialia beneficia unita & incorporata Collegiis Regularium, has uniones crede factas vel ante Tridentinum auctoritate etiam Episcopali; vel post Tridentinum interveniente auctoritate Sedis Apostolicae. Card. de Luca. *ad Trid. d. 8. n. 19.* id ipsum etiam applicans unionibus istiusmodi beneficiorum Parochialium factis Canonicatibus, dignitatibus, mensisque Capitularibus. Porro, dum quandoque Ordinarii hodie dum etiam conceduntur à Papa indulta faciendi uniones hujusmodi, an dicta concessio censenda sit personalis, an verò etiam ad Successores transeat, qualiterque intelligenda & practicanda, idem Cardin. *ibid. n. 21.* ait, generali regulà definiri non posse; cum non sit punctus juris, sed facti, ex ipsius facti particulari qualitate, & circumstantiis decidendis. Ac denique, quodnam dicatur beneficium Parochiale & curatum, utiliter leges apud Gonz. *gl. 6. à nu. 34. per plurimos num. sub leg.*

Quaestio 891. An, & quae beneficia uniri possint Capitulo & mensa Capitulari, aut etiam fabrica Cathedralis vel Collegiata?

Respondeo primò: Ipsi Capitulo, seu Capitulari mensa, seu massa uniri non possunt ab Episcopo etiam simplicia. Castrop. *de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 6.* Azor. *p. 2. l. 6. c. 28. q. 17.* Garc. *p. 12. c. 2. n. 168.* Lott. *l. 1. q. 29. nu. 45.* Ventrigl. *to. 2. annot. 8. §. 1. n. 20.* Barbof. *juris Eccles. l. 3. c. 16. nu. 35.* Gonz. *ad reg. 8. gl. 37. n. 26.* (ubi ait: Consului & obtinui in S. Congregatione Trid. mensè Septemb. anni 1610. quòd unio facta ab Episcopo Cavensi mensa Capitulari de quibusdam beneficiis simplicibus, vigore Trid. *sess. 24. c. 15.* esset nulla, quia dictum Concilium non dat facultatem uniendo mensa Capitulari, sed praebendis Capitularium &c.) juxta *Clem. si una. §. fin. de reb. Eccles. non alien. quã caverur, ne Episcopus beneficium conjugat vel annectat suæ vel Collegii Canonico- rum mensa, etiam ipsius Capituli consensu accedente.* Quam Clementinam procedere ait Garc. *num. 169.* quando unio fit principaliter & directè Capitulo, secus si in consequentiam, & indirectè est in utilitatem Capituli, puta, dum unio fit directè praebendis, & iis applicantur beneficiorum unitorum fructus. Unde jam procedit responsio, si five bona Episcopi, & Capituli sint communia, si id cederet (intellige, ut dictum, directè) in utilitatem Capituli & Episcopi, dum nimirum fructus applicarentur Capitulo seu mensa Capitulari, vel Episcopali. Corrad. *pr. benef. l. 2. c. 8. n. 84.* cum Barbof. *de pot. Episc. allegat. 67. num. 9.* Ratio enim eadem est, ne videlicet Episcopus, vel etiam Capitulum (utpote cujus consensus requiritur ad hoc, ut Episcopus uniat beneficia) uniendo mensa suæ vel Capitulari, jus sibi dicat, & in facto proprio Auctoritatem praestet. Castrop. *Corrad. l. cit. juxta cit. Clem. & ibi AA. communiter.* Proinde ut unio fiat ipsi Capitulo, seu mensa, & massa Capitulari, requiritur auctoritas Papæ. Corrad. *loc. cit. Garc. cit. n. 168.* citans *gl. in cit. Clem. si una. v. mensa.* Cardin. *ibid. in fine. num. 3.* Abb. *in 6. Oldi. conf. 262. n. 3.* quamvis addat juxta Bonifac. *in cit. Clem. n. 12.* posse pro tali unione recurri ad Archiepiscopum, intellige Metropolitanum Episcopi.

2. Respondeo secundò: Possunt tamen ab Episcopo uniri simplicia alicui dignitari, vel praebenda Capituli; imò omnibus praebendis, non simul seu collectivè acceptis, sed separatim & distinctè, & sic distributivè sumptis, seu singulis, permittente id Tridentino. *sess. 24. c. 15.* quando in Ecclesia Cathedrali vel Collegiata insigni adeò tenues sunt praebenda, ut cum distributionibus quotidianis non sufficiunt decenti Canonico gradui pro loci & personarum qualitate sustinendo. Cardin. de Luca. *ad Trid. d. 8. n. 17.* & *de benef. d. 44. nu. 2.* & 3. Lott. *Corrad. Castrop. l. cit.* non enim per hoc dicitur adhuc facta unio ipsi Capitulo; cum aliud sit universitas, aliud singuli de universitate, ut *gl. in l. siur. ff. quod cujusque universitat. nomine. v. non debetur;* adeòque & aliud sit Capitulum, aliud singuli de Capitulo. *c. Episcopus §. qui manumittitur. 12. q. 2.* Felin. *in c. cum accessissent. de confir. n. 22.* Gonz. *gl. 37. n. 23. 24. & seq. Castrop. Corrad. l. cit. Garc. nu. 170.* Quamvis idem Garc. *nu. 171.* censet, eam esse nimiam restrictionem istius dispositionis Trident. quòd non nisi singulis praebendis singula beneficia uniri valeant, & non omnibus indistinctè unum aut plura, prout sentiunt citati AA. & expressius Ventrigl. *loc. cit.* Card. de Luca *de benef. d. 44. n. 2. & d. 45. n. 2.* cum Gabriel. *conf. 178. num. 3. & seq. l. 2.* ubi etiam addat, fuisse aliàs judicatum, factam sic unionem fuisse nullam, etiam si Cathedralis aut Collegiata non haberent praebendas distinctas, sed tantum distributiones communes pro interessentibus divinis. Adeòque Garc. verius existimat, vi dicti decreti posse fieri unionem omnibus praebendis seu distributionibus simul, juxta declarationem S. Congregationis Concilii, quæ dicat, has uniones fieri posse in distributionibus quotidianis, ubi hæc & praebenda tenues sunt &c. Neque adhuc ideo posse dici ait, quòd unio fiat Capitulo seu mensa Capitulari. De ceterò, dum unio fit uni praebenda, aut etiam singulis praebendis, etsi propter commodum singulorum Canonici in hoc dando, prout requiritur, suum consensum, videantur suspecti, adhuc tamen illam suspicionem non facere, quòd dicatur causa propria Capituli, & ideo, licet singulis acquiratur utilitas, verum adhuc esse dicere, Capitulum non praestare Auctoritatem in facto proprio, ait Garc. *n. 174.* ex Imol. & cum illis Corrad. *loc. cit. n. 89.* addit tamen idem Corrad. *n. 90. & 91.* quòd, licet Episcopus cum consensu Capituli suppressere possit dignitatem vel officium, ejus fructus applicando non Capitulo, sed distribuendo inter singulos Canonicos, assignando cuique Canonico vel praebenda certam portionem, prout sentiunt, quos citat Gabr. *conf. 186. l. 2.* Gratian. *discept. for. c. 819. n. 24.* Admittitque id etiam Garc. *nu. 175.* qui etiam inhaerens suæ doctrinæ, addit, posse in vim dicti decreti Trid. in hoc casu fructus praebendarum suppressarum applicari ab Episcopo reliquarum distributionibus simul, & in communi, & indistinctè. Nihilominus ubi bona Episcopi, & Capituli sint communia, veluti si Episcopus sit etiam suæ Ecclesiae Canonicus, ut contingit quandoque, adeòque sit de Capitulo, & tanquam Canonicus habet fructus praebenda, certum est, non posse Episcopum tunc in hoc facto proprio auctorizare, sed recurrendum ad Papam, vel ad Metropolitanum, prout id ipsum tradit Lott. *l. 1. q. 28. n. 60.* Atque ita in praxi servari, & millies fieri videri in Curia Romana, ait Corrad. *n. 92.* ut cum

de huiusmodi suppressionis ac unionis validitate quoquo modo habitatur, vel illa petantur à principio à Papa, vel illa jam ordinari auctoritate facta confirmantur à Papa. Porro, ut constat ex ipsis verbis Tridentini, non habet dicta dispositio Tridentini de facienda unione præbendis singulis, seu distributivè acceptis locum, nisi in Cathedralibus & Collegiatis insignibus; neque in iis etiam valet, nisi necessitate, & tenuitate id exigente. *Corrad. loc. cit. n. 57.*

3. Respondeo tertio: Facere quoque potest Episcopus uniones fabricæ Ecclesiæ etiam Cathedralis; quia est locus pius, & religiosus, *Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 6. Garc. cit. c. 12. n. 79. citans Imol. in cit. Clem. si una. n. 14. Felin. in c. cum accessissent. de Constit. n. 22. & Rotam decis. 133. n. 6. p. 2. divers. contra Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. n. 33. negantem, posse istas uniones ab Episcopo fieri sacrifiæ vel fabricæ; eod quod Concilium tantum loquatur de præbendis, quem tamen intelligendum dici potest, juxta quod Garc. interpretatur declarationem S. Congregat. Neque huic responsioni obstare ait Garc. nu. 80. declarationem super c. 15. sess. 24. Trid. quæ dicit: Episcopus non potest simplicia beneficia unire distributionibus Capellanorum Ecclesiæ Cathedralis pro divini cultus augmento; & similiter non potest facere eas uniones fabricæ seu sacrifiæ ob ejus paupertatem, ad ornatum aliâque Ecclesiæ necessaria &c. eod quod hæc declaratio intelligenda sit, quod Episcopus non possit in vim dicti decreti c. 15. sess. 24. istas uniones facere; cum loquatur de solis præbendis, non tamen per hoc neget dicta declaratio, id eum posse facere aliâ ex jure communi.*

4. Respondeo quarto: Non posse tamen Episcopum, etiam dicto modo distributivè, præbendis aut distributionibus Capituli unire beneficia simplicia Regularia. *Lott. l. 1. q. 28. n. 45. Neque etiam Ecclesiæ Parochialis uniri potest Capitulo Cathedralis ob tenuitatem Canoniatuum, & ob difficultatem, vel etiam impossibilitatem vivendi, Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. n. 15. citans Aldan. in compend. Canon. resol. l. 4. tit. 8. n. 3. qui sic resolutum dicat in una Alexandrina 3. Maii 1594.*

Questio 892. An & qualiter dignitatibus uniri possint alia beneficia?

1. Respondeo primo: Dignitatibus Capituli tam Collegiati insignis, quam Cathedralis, non minus ac præbendis, ubi tenues proventus habent, uniri possunt simplicia per Episcopum vi decreti Tridentini. *sess. 24. c. 15. Garc. p. 12. c. 2. n. 170. Cardin. de Luca. ad Trid. d. 8. nu. 25. ubi ait: Cum decretum Conciliare loquatur de præbendis Cathedralibus, hinc orta fuit questio, an dignitatibus Cathedralium seu Metropolitanarum huiusmodi uniones fieri valeant, ubi eadem urget ratio. Atque licet litera legis negativam suadere videatur, affirmativam tamen potius suadet identitas, modo majoritas rationis; atque ita me scribente, per Congregat. Concilii declaratum fuit &c. Et fusius de beneficiis. d. 46. ferè per tot. ubi ex professo hanc questionem tractat, & n. 5. solvit objectum illud in contrarium: quod cessante consuetudine particulari, de jure dignitates non dicantur de Capitulo, nec in eo vocem habere; nempe quod procedat magis juxta usum antiquum Canonum, quod dignitates nullam habeant præbendam, neque Ecclesiæ cultui vel servitio vacent more aliorum Canonorum, & beneficiarum, confi-*

stente eorum munere in jurisdictione aliqua spirituali vel temporali, ut erant Archidiaconi, Archipresbyteri, Vicarii nati Episcopi, unus in spiritualibus, alter in temporalibus, & uti hodie cernitur in primis illis dignitatibus Collegiarum, dum hæc dignitates omnes magis Prælatorum, quam Capitularium Ecclesiæ figuram faciunt, nullamque habent præbendam, quæ dicitur subjectum, cui facienda unio, & sine qua conciliare decretum non est verificabile, ut pluries declaravit S. Congregatio, ut habetur per Rotam *decis. 137. n. 34. p. 9. recentr. Hodiernum verò, ut ait idem Cardin. de Luca ibid. nu. 9. de generali. ferè consuetudine est, ut dignitates sint de Capitulo, insiâque aliorum Canonorum in Choro interveniant, aliisque concernentibus cultum, & servitium Ecclesiæ vacent, æque habentes præbendas, vel etiam participationem illius massæ grossæ distributionum, quæ in aliquibus Ecclesiis sunt loco præbendæ, nec non participantibus, de distributionibus quotidianis minutis, adeo ut in substantia sint Canonici, etiam sub nomine auri quarum illarum dignitatum in sola ferè nuncupatione cum aliqua preminencia supra alios consistentium, & vel sic jure aliorum Canonorum dicuntur de Capitulo, tam ad effectum vocis, quam alium, v. g. accipiendi possessionem capitulariter, similemve. Unde jam, ut habet n. 10. intret necdum identitas, sed etiam majoritas rationis; eod quod dicit Concilium (quod mandando fieri istiusmodi uniones, non tam favorem possessorum Canoniatuum ac dignitatum, quam principaliter ipsius Ecclesiæ spectabat utilitatem, cultum nimirum ac decorem, adeoque intelligendum venit de iis, qui ipsius Ecclesiæ servitio ac cultui vacant, constituentes Capitulum illius Ecclesiæ representativum) provideat, ut membra inferiora istius corporis pro decente gradu sustententur, & non vilescant, multo magis id sentiat de membris primariis ac nobilioribus. Quod ipsum, ait Cardin. de Luca, non est trahere decretum illud per viam extensionis, sed potius est, illud interpretari ac praticare per viam comprehensionis, quæ admittitur etiam in statutis à jure exorbitantibus, strictam interpretationem recipientibus, & sic non admittentibus extensionem, ut Mascard. de statut. interpretat. conf. 4. n. 56. & 167. Ex quibus illud videtur consequi, non posse unire Episcopum (saltem in vim dicti decreti Trid. *cit. c. 15.*) beneficia simplicia dignitati, quæ in Ecclesiâ Cathedrali vel Collegiata non habet vocem in Capitulo, nec reditus ex mensa Capitulari, uti id hisce ferè expressis tradit Ventrigl. *to. 2. annot. 8. §. 1. num. 34. quin & addit; etiam si de cetero deserviat talis dignitas in Choro: & sic dicit haberi declaratum à S. Congregat. super cit. c. 15. die 19. Decemb. 1584. Illud etiam videtur verum, quod habet idem Ventrigl. *loc. cit. n. 33. quod Episcopus non possit unire alia beneficia simplicia Capellanis, etiam Ecclesiæ Cathedralis, dum habent tenues reditus.***

2. Respondeo secundo: Parochiales tamen & beneficia curata per Episcopum uniri non possunt dignitatibus Cathedralium aut Collegiarum. *Barbos. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 33. Garc. cit. c. 2. n. 86. Castrop. cit. p. 12. §. 3. n. 17. & not. loc. cit. q. 17. cum communi, sic enim expressè statuit Trid. *sess. 24. c. 13. Iterumque hic locum habet, quod dictum supra de Monasteriis, quod ne quidem pars fructuum Parochialium dictis dignitatibus uniri possit**

fit juxta declarat. S. Congregat. Garc. num. 87, Castrop. loc. cit. Nihil tamen vetat, quo minus Episcopus cum consensu Capituli curam animarum, quæ incumbit toti Capitulo, transferre, etiam per viam unionis possit in obtinendæ dignitatem in eadem Ecclesia, vel in alium Canonicum ejusdem Ecclesiæ. Garc. p. 9. c. 2. nu. 190. recitans probac declarat. S. Congregat. Ventrigl. loc. cit. n. 16. citans Aldan. in comp. Canon. resolut. l. 4. tit. 8. n. 4. Porro, dum aliquæ dignitates unitas sibi præcedunt Parochiales, diligenter id examinandum; cum non omne jus, quod Monasterium vel dignitas aliqua in Parochialem habet, veram annexionem seu unionem importet, sed prout dictum aliquoties, quandoque solum Juspatronatus vel tributum, censuram, aut pensionem, protectionem, aliamve dependentiam. Card. de Luca. ad Trid. d. 33. n. 34.

Questio 893. Quæ, & qualiter uniri possint ab Episcopo Canonicatibus Cathedralium, & insignis Collegiata?

1. Respondeo primò: Uniri iis possunt simplicia, dum tenues redditus habent, constat ex Trid. sess. 24. c. 15. juxta dicta paulò supra, cum autem beneficia de sui natura præsumantur congrua, hæc eorum tenuitas est probanda. Ventrigl. cit. §. 1. n. 19. Videtur autem insinuare Cardin. de Luca. de benef. d. 46. n. 7. quòd nequidem simplicia uniri possint Canonicatui, qui non habet præbendam, utpote sine qua verificabile non sit illud conciliare decretum. Porro quæ dicatur Collegiata insignis, jure definiti non posse, sed dimittendum Judicis arbitrio, ait Ventrigl. ibid. n. 17. ex Menoch. de arb. casu 158. n. 4. Judicem verò ad dijudicandam hanc qualitatem insignitatis pendere posse communem existimationem, ait ex Lott. l. 1. q. 15. n. 4. & seq. Item locum in quo sita est collegiata, & sic insignem fuisse judicandam sitam in oppido, ubi erant 820. focularia, ait. referri à Barbof. de capitulo & dignitat. c. 2. n. 18. Item existimari insignem ratione loci, si is communiter existimetur nobilis & insignis. De quo Nav. conf. 1. aliàs 3. de verbor. signif. Item dignosci ex eo, si Ecclesia illa sit matrix, si antiqua, si altas præcedat, si magnum numerum habeat ministrorum; si insignem structuram, & alia similia. De quibus Barbof. loc. cit.

2. Respondeo secundò: Non posse eis uniri curata & Parochialia. Constat quoque ex Trid. sess. 24. c. 13. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 63. juxta dicta quoque supra, cum eadem extensione, ut ne quidem pars fructuum parochialium illis uniri possit. Hic iterum notandum, quòd quasi præced. dictum, posse curam incumbentem toti capitulo, per viam unionis ab Episcopo transferri in certum canonicum ejusdem Ecclesiæ.

3. Respondeo tertio: Neque uniri illis possunt dignitates vel præbenda Cathedralium, vel etiam alii canonicatus. Gonz. loc. cit. n. 64. citans pro hoc Trid. sess. 24. c. 23. post princip. & sess. 6. c. 6. & sess. 25. c. 9. in fine.

Questio 894. Quæ, & qualiter uniri possint Parochialibus?

1. Respondeo primò: Uniri iis posse per Episcopum alia beneficia simplicia, residentiam non requiruntia. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 66. Ventrigl. cit.

§. 1. n. 35. juxta c. 5. sess. 20. Trid. Idque si Ecclesia curata adeo pauper est, ut aliter status ejus pro dignitate nequeat conservari. Lott. l. 1. q. 28. n. 184.

2. Respondeo secundò: Potest etiam iis alia curata, seu alia Parochiales unire, propter eandem earum pauperatatem, & in ceteris casibus à jure permittis. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 3. n. 11. Gonz. loc. cit. Ventrigl. loc. cit. juxta Trid. loc. cit. per quod etiam decretum ait Castrop. auctam esse à Papa potestatem aliis Ordinariis concessam uniendo beneficia, ut eam exercere possint tanquam Apostolica Sedis Delegati, uniendo quascunque suæ diocesis Parochiales cum aliis curatis, vel non curatis.

3. Respondeo tertio: Non tamen possunt iis uniri per Episcopum dignitates. Gonz. loc. cit. n. 64. Ventrigl. cit. §. 1. n. 2. citans Raccium in pr. p. 1. resolut. 393. vers. limita quartò. juxta Trid. sess. 23. c. 18. & sess. 24. c. 15. Neque etiam canonicatus. Gonz. Ventrigl. loc. cit. nisi, ut addit posterior, per modum suppressionis.

Questio 895. Quæ, & qualiter uniri possint simplicibus?

1. Respondeo primò: Simplicibus simplicia uniri possunt per Episcopum. Ventrigl. l. cit. n. 22. cum communi. Quæ responsio, quas pariat exceptiones, videbis ex seqq. qq.

2. Respondeo secundò: Non tamen iis uniri possunt Parochiales, aut alia curata. Ventrigl. loc. cit. n. 13. Garc. cit. c. 2. n. 86. Gonz. loc. cit. n. 63. juxta dispositionem Trid. sess. 24. c. 13. & sess. 14. c. 9. Neque dignitates aut canonicatus. Gonz. cit. n. 63. juncto n. 64. nequit enim magis dignum minus digno uniri. Ventrigl. loc. cit. n. 11. Gonz. cit. §. 7. n. 130. citans Gomef. de expectativis n. 36. Rebuff. in pr. tit. de union. n. 17.

Questio 896. An, & qualiter, & per quem uniri possint Cathedralibus inter se?

1. Respondeo primò: Rariùs hodie dum post Tridentinum in consistoriali Congregatione (quo res illa pertinet) agi de Cathedralibus unionibus, occurrunt: èmque frequentem harum unionum usum in Italia esse dicto Concilio antiquiorum, ait Cardin. de Luca ad Trid. d. 8. n. 4. Dumque post Trident. quandoque factæ videntur, eas, ait ibidem, n. 5. Cardin. de Luc. non esse de duabus Ecclesiis, quæ priùs essent Cathedralibus, aded, ut quilibet suum Episcopum proprium haberet? sed potius esse casus unius Ecclesiæ, quæ priùs nullius erat Diocesis, vel etiam in aliqua parte Diocesis cum Prælato exempto, habente jurisdictionem Ordinariam in Clerum & Populum; unde inter eundem & Diocesanaum oriebantur sæpe discordiæ, erectæ in Cathedralibus, & unico contextu principaliter unitæ antiquæ Cathedrali, cum qua erant controversiæ; eò quòd neque loci, neque dotis qualitas pateretur eam erigi in novam Cathedralibus cum proprio ac distincto Episcopo.

2. Secundo: Dum verò Ecclesiarum, quæ ab antiquo erant Cathedralibus, distinctos habentes Episcopos, faciendæ est unio, siue ea sit æquè principalis, ita ut quilibet suas jurisdictiones & prærogativas retineat cum omnimoda independentia ab altera, perinde ac si nullatenus unitæ essent: siue sit, accessoria & subjectiva, ita ut illa earum, quæ alteri subjectivè unitur, supprimi dicatur, amittendo nomen

nomen & essentiam Cathedralis, ac iure cuiusdam alluvionis evadendo pars seu membrum alterius; unde propterea antiqui fines confundantur, & illud territorium, quod prius stabat per se constituens unam Diocesim, fiat pars alterius Diocesis vel territorii: hac inquam unio per alium fieri non potest, quam per Papam, utpote ad quem unice ac privative ad quoscunque pertinet, dioceses ac territoria unire vel dividere. Cardin. de Luca, loc. cit. n. 10. juncto n. 8. & in miscell. d. 1. n. 5. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 1. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 6. Garc. p. 12. c. 2. n. 60. Coatergeréque potest, ut ex huiusmodi Cathedralibus principaliter unicus una sit in provincia, & suffraganea unius Metropolitanis, altera verò sit in altera sub diverso Metropolitanis, seu etiam exempta, & immediate subiecta Sedi Apostolica. Card. Luc. ad Trid. loc. cit. n. 7.

Questio 897. An, & a quo, prima dignitates in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis uniri possint?

Respondeo: Eas uniri posse aliis, sed non nisi a Papa. Castrop. Azor. l. cit. Idem est de aliis consistorialibus, quæ Sedi Apostolica referantur, & ejusdem auctoritate affecta dicuntur. Azor. loc. cit.

Questio 898. An, & qualiter beneficia diversarum Diocesium uniri valeant per Episcopum?

1. **R**espondeo: Episcopus beneficiis, etiam simplicibus, etiam quacunque ex causis, puta cultus divini augendi gratia vel simili, suæ diocesis unire nequit beneficiis, vel etiam aliis piis locis alterius diocesis, Tridentino expressè id inhibente (sess. 14. c. 9. Ventrigl. loc. cit. n. 25. Gonz. loc. cit. n. 82. Castrop. loc. cit. §. 3. n. 10. Garc. p. 12. c. 2. n. 85. Azor. loc. cit. q. 14. Card. de Luca. ad Trid. d. 8. n. 18. Atque ita per hoc conciliare decretum correctum est jus commune, quo spectato, poterat aliàs Episcopus beneficia suæ diocesis cum beneficiis alterius diocesis unire, accedente alterius Episcopi consensu. Garc. Castrop. l. cit. citantes Caccialup. tr. de union. d. 4. q. 13. & a. 6. n. 8.

2. Limitatur tamen responsio, ita ut possit & soleat quandoque talium beneficiorum fieri unio; dum nimirum idem Episcopus duas vel plures possidet Ecclesias cathedrales simul unitas, adeò ut de facto quò ad earum regimen pro una reputentur, eà nimirum specie unionis, quò in unum veluti corpus coalescant. Cardin. de Luca. de benef. d. 19. n. 12. & ad Trid. loc. cit. ubi etiam, quòd si duæ dioceses sibi principaliter unitæ essent, adeoque non coalescerent in unum veluti corpus, adhuc iniret conciliare decretum, & utriusque illius beneficia sibi invicem uniri non possint. Quod utique multo magis dicendum, si hic & nunc per accidens duæ dioceses ab uno eodemque Episcopo possessæ gubernarentur absque dicta unione, etiam a què principali.

Questio 899. An, & qualiter beneficia liberum & juris patronatus inter se uniri valeant?

Respondeo beneficia libera collationis per Ordinarium uniri non possunt beneficiis juris patronatus. Castrop. loc. cit. §. 3. n. 20. Card. de Luca. ad

Trid. d. 8. n. 19. Riccius in pr. p. 1. resol. 393. n. 5. verò imita tercio. cum Leon. Thesaur. for. Eccles. p. 2. c. 18. n. 14. (quem Ventrigl. vocat originalem auctorem hujus sententiæ) juxta dispositionem Trid. sess. 25. c. 9. eà ducti ratione, ne beneficia libera in servitutem redigantur, induendo naturam juris patronatus, cui uniantur contra Lott. l. 1. q. 28. n. 165. ubi tradit, quòd ethi contra regulas sit, liberum uniri patronato, permittum tamen etiam id sit Ordinatio urgente causà; eò quòd per hoc non censetur liberum redigere in servitutem, sed extinguere, & constituere prædium alterius, pro quo citat Rotam decis. 122. n. 2. p. 2. recent. Has repugnantes sententias ita conciliat Ventrigl. To. 2. annor. §. 1. n. 28. (sic decisum esse dicens a S. Congregat. ad cit. c. 9. prout referat Leon. loc. cit. in fine.) ut velit libera posse per Episcopum uniri beneficiis juris patronatus, ubi vel patroni renunciarunt juris patronatus, vel quando concordarunt, ut beneficium juris patronatus (intellige, habens sibi accessorie unum beneficium liberum) alteri unum provideretur unà vice ad præsentationem patronorum, alteri à vice per liberam collationem. Atque ita intelligendam cum his restrictionibus, ait, sententiam Lotterii: extra vero illas limitationes manere intactam dispositionem Concilii.

Questio 900. An manualia, & monocularia beneficia uniri valeant aliis beneficiis?

1. **R**espondeo ad primum: Manualia, non facta mentione manualitatis uniri nequeunt, & impetratio unionis non facta eà mentione est nulla. Card. de Luca. de benef. d. 97. n. 21. Patifac. res. sign. l. 10. q. 2. n. 38. (qui tamen subjungit n. 39. hoc procedere in beneficiis regularibus, utpote quorum manualitas sit de jure communi) Corrad. qu. benef. p. 1. c. 6. n. 266. ubi, quòd gratia unionis tacta manualitate in seculari sit subrepticia. item in idem n. 295.

2. Respondeo ad secundum: Pari modo beneficium monoculare (quale dicitur, cujus solius & unici conferendi jus habet aliquis collator) uniri nequit non facta mentione monocularitatis. Lott. l. 1. q. 39. n. 5. ubi, quòd unio Apostolica reddatur nulla, si non sit facta mentio, quòd beneficium unum sit monoculare. De cetero nil vetat, quòd minus tale beneficium, requisito illius collatoris consensu, uniri valeat alteri, etiam per Ordinarium.

Questio 901. An, & qua beneficia, & qualiter uniri potestas competat Episcopis?

1. **R**espondeo primo: Præter ea, quæ jam in antecedentibus dicta sunt, competit vi jura communis, nempe c. sicut unire de excess. pastor. & c. Pastoralis de donat. Episcopo potestas unendi beneficia suæ diocesis. Barbol. juris Eccl. l. 3. c. 16. n. 54. Garc. p. 12. c. 2. n. 62. Castrop. cit. p. 12. §. 2. n. 2. Ventrigl. loc. cit. §. 1. n. 2. Lott. l. 1. q. 28. n. 11. Pond. 99. benef. p. 3. c. 15. n. 1. Et quidem omnia, quæ exempta non sunt. Castrop. Pond. l. cit. sic Lotter. l. 1. q. 29. n. 40. cum Per. de Perus. tr. de union. c. 4. n. 28. ait: In d. specto jure communi facultas unendi competens Ordinatio referatur ad omnia beneficia, præter Ecclesia Cathedralis & Religiosorum. Unde dum Garc. loc. cit. n. 63. citat Oldr. cons. 262. n. 2. & cum illis Ventrigl. l. 1. n. 23. citato Riccio in pr. p. 1. resol. 393. n. 4. tradidit, eum non posse omnia, nequidem simplicia suæ diocesis unire: vel intelligendum est de unione omnium

omnium facta seminario, de hoc enim loquitur declaratio S. Congregat. quam pro se citat Garc. vel ad summum ita accipiendum, ut non possit unire omnia, nullis relictis inunitis. Quæ tamen potestas universalis Episcoporum, qualiter à Trident. restricta aut immutata, patet partim ex præcedentibus, partim patebit ulterius ex dicendis, uti & quas data responsio patiatur exceptiones; Exemptorum verò à sua jurisdictione beneficiorum uniones facere nequit; quia horum solus Papa est Superior, ac proinde ad eum solum spectat ea unire. Tond. loc. cit. c. 128. n. 4. Barbof. loc. cit. citans Rebuff. in pr. cit. de unione. n. 2. Hojed. de incompat. p. 2. c. 3. n. 7. Nihilominus exempta in hoc sensu, quod non subjaceant liberæ collationi Episcopi, sed collationum spectet ad alios inferiores collatores, vel saltem præsentatio ad patronum unire adhuc poterit requisito horum patronorum & collatorum consensu. De quo § seg. Ventrigl. cit. §. 1. n. 27. Porro prædicta intelligenda sunt de unione proprie dicta, seu facta in perpetuum, Nam

2. Respondeo secundò: nullius beneficii unionem ad vitam tantum facere potest Episcopus. Gonz. cit. §. 7. n. 146. Castrop. cit. §. 2. n. 7. Ventrigl. loc. cit. n. 24. Barbof. juris Eccl. l. 3. c. 16. n. 54. Garc. cit. c. 2. n. 8. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 17. juxta Trident. sess. 7. c. 4. id absolute inhi. bens. Quia per talem unionem non Ecclesiis, sed personis provideretur, & quia nomine solum est unio, reipsa verò quædam juris relaxatio. Barbof. Castrop. ll. cit. Et ne, ut ait Gonz. sub prætextu hujusmodi unionum plura incompatibilia simul remitti possint.

Quæstio 902. An igitur Episcopus unire possit devoluta ad Sedem Apostolicam, aut alias ei reservata vel affecta; cum hæc non proprie sint exempta à jurisdictione Episcopali, & tamen eorum provisio privative competat Papæ?

1. Respondeo ad primum, posse Episcopum beneficia devoluta ad Sedem Apostolicam unire, etiam postquam casus devolutionis contigit; non quidem, ut unio mox habeat effectum suum, sed ut is suspendatur pro tempore provisio à Papa, seu usque dum beneficium devolutum, collatum alicui à Papa, denuo vacet. Azor. loc. cit. q. 15. Lott. l. 2. q. 24. n. 60. Castrop. loc. cit. n. 3. Garc. loc. cit. n. 91. & qui ab his citantur Socin. senior in c. sicut unire. n. 67. Selv. de benef. p. 3. q. 1. n. 26. Zerol. in pr. Ep. v. unio. §. 8. Sanch. l. 7. in decalog. c. 29. n. 149 & plurimi alii. Contra Ventrigl. loc. cit. n. 31. absolute tenentem, Episcopum nullo modo, & nullo casu posse unire devoluta, postquam factus est casus devolutionis, non secus, ac communiter tenent AA; non posse Episcopum ullo modo unire reservata, postquam casus reservationis & affectionis actu contigit. Verum ratio nostræ responsionis est efficax, siquidem devolutio solum præstat, ut beneficia devoluta pro illa solum vice à Papa solo conferantur, non impedit autem Episcopum, quo minus is de iis disponat, dispositione provisionem Papalem non impediens; qualiter unio de iis facta, dum non sortitur effectum, priusquam beneficium illud, à Papa collatum denuo vacet, non impedit provisionem papalem. Atque ita salvato, & non læso per eam jure hoc devoluta, non est in fraudem, qualiter esset in fraudem, & tolleretur jus Papæ quæsitum, si mox ac facta sortiretur effectum suum, & provisionem Papalem impediatur. Castrop. & Lott. ll. cit.

2. Limitanda tamen eadem responsio, ut procedat solum in beneficiis devolutis ob negligentiam, ignorantiam, vel absentiam prædecessorum; secus, si ob propriam Episcopi unientis negligentiam devoluta fuerint; eò quod in penam propria negligentia, videatur non solum provisio, sed quælibet beneficii dispositio interdicti, ne videatur talis Episcopus negligens unionem provisionem sibi interdictam compensare. Castrop. loc. cit. n. 4. citans Rebuff. in pr. cit. de devolut. n. 31. Zerol. ubi ante. Barbof. de pot. Episc. alleg. 66. n. 16. Et sic intelligendi ex hac limitatione loqui, qui negant, posse Episcopum unire devoluta, ut Selv. Rebuff. apud Ventrigl. & in specie Corrad. pr. benef. l. 4. c. 8. n. 41. ubi sic habet: si Episcopus fuerit negligens in conferendo beneficium, quod proinde devolvatur ad Papam, non poterit idem Episcopus prædictum beneficium unire seminario, vel parochia, aut Cathedralibus vel Collegiatis.

3. Respondeo ad secundum primò: Reservata reservatione perpetua, seu ut inquit Cardin. de Luca de benef. d. 7. n. 5. reservatione seu affectione personali vel reali, firmâ, continuâ & invariabili, ut sunt primæ dignitates post Pontificalem, beneficia familiarium, collectorum, subcollectorum, militum & officialium Curia, &c. Ordinarius unire nequit. Garc. cit. c. 2. n. 92. & 106. Ventrigl. To. 2. annot. §. 1. n. 30. Castrop. cit. §. 2. n. 5. citans Hojed. de incompat. p. 2. c. 3. n. 7. Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 150. Hæc enim reservatio, cum nunquam consumatur, semper impediret unionis effectum, ac consequenter ea fieret inutiliter. Castrop.

4. Respondeo ad secundum secundò: reservata non perpetua, sed tantum ratione temporis, vel etiam loci, seu quia vacant in tali mense, vel in tali loco, v. g. in curia, siue, ut ait Card. de Luca, loc. cit. reservatione discontinuâ, incertâ, & eventuali, unire potest Episcopus antequam vacent, seu antequam actu reservata sunt. Castrop. Card. de Luca, Ventrigl. ll. cit. Garc. loc. cit. n. 102. recitatis binis super hoc S. Congregat. declarationibus, unâ super c. 18. sess. 23. altera super r. 15. sess. 24. quarum utraque expresse ait, validas esse reservatorum uniones, modo factæ sint ante ipsorum vacationem. Idque ob rationem bonæ fidei, siue ob absentiam præsumptionis fraudis, dum Ordinarius uniens incertus, an vacatio in suo, an in mense papali secutura sit, Card. de Luca, loc. cit. juxta dicta à nobis in respons. ad primum. Dumque unio sic facta est, servata formâ à Trident. præscriptâ, & dein vacat beneficium in mense reservato, vel etiam in Curia, unio valebit, & suum fortiter effectum Corrad. l. 2. c. 15. n. 66. & unionis effectus non suspenditur, nisi aliter per Papam fuerit unioni derogatum, Ventrigl. loc. cit. Quod ipsum tamen non sic intelligendum, quasi unio jam facta impediret reservationem, seu quò minus tale beneficium post unionem de eo factam vacans in mense papali spectet ad solam Papæ provisionem. Siquidem Trid. dum decernit, ut non possit suspendi, vel impedi unio ex quavis reservatione vel affectione, id est referendum ad effectuationem unionis ipsius, ita ut, licet beneficium sit reservatum, unio tamen non impediatur fortiri suum esse, seu perfectionem, quam Trid. cit. c. 15. vocat effectum, pro ut in jure effectus opponitur actu frustratorio & perperam gesto: non verò est referendum ad executionem (longè enim diversa sunt unionis effectuatio, quæ in ejus perfectione & essentia consumitur, & executio unionis; sicut aliud est perfectio emptionis & venditionis, quæ

qua mox, ut conventum de pretio, inducta censetur, & aliud est illius executio, quae non nisi traditione consumitur. Lott. loc. cit. n. 191. & 192.) alias enim ex facto inferioris, nempe unentis solveretur & reservatio & auctoritas Papa reservantis. Unde jam sequitur, ut expresse ait Lott. loc. cit. n. 200. ut facta unione in vim & executionem Concilii de beneficio reservato ante vacationem, ipsa unio quo ad substantiam sui intelligatur omnem effectum sortita, ejus tamen executio dilata, donec consumpta sit reservatio, non obstante jam facta unione, quia unio illa non consumpsit vacationem; licet enim sit in esse deducta unio, & per consequens videatur eo momento, quo Rector obiit, beneficium unitum effectum praedium alterius, & inde impedita vacatio; id tamen intelligitur non nisi, ubi executioni est demandata per traditionem, ex qua duntaxat proprietas transfertur.

5. Respondeo ad secundum tertio: Potest quoque Episcopus unire reservata non perpetuo post eorum vacationem, seu postquam casus reservationis actu contingit. v. g. dum jam actu vacat beneficium in mente Papali; ita tamen, ut unio effectum non sortiarur (intellige quo ad executionem, juxta dicta paulo ante) donec reservatio cesset, seu consumpta sit; non secus ac dictum de beneficiis devolutis ob eandem omnino rationem. Castrop. loc. cit. Idem tenet Lott. l. 1. q. 28. n. 201. ubi ait: unio de beneficio reservato & vacante, sive reservatio praecesserit, sive vacationi incidit, tenet quidem; sed traditio suspensa remanet, ita ut si ea fiat, sit nulla, tanquam attentata in contemptum Papae, cui est aperta ipsa vacatio. Quin etiam expressis verbis tradit Lott. l. 1. q. 29. n. 42. posse Ordinarium unire reservata, sive unio fiat ante reservationem, sive fiat post, ubi Papa simpliciter reservavit sibi collationem beneficium; eo quod si reservatio non tangat aliud, quam collationem, quae sicut non impedit beneficium uniri, ita nec impedit unio collationem fieri; cum beneficium possit esse eodem tempore & collatum sine praedictio unionis, & unitum sine praedictio collationis. Et hinc hoc casu tenet unio, sed suspenditur ejus effectus, donec reservatio consumatur; citat pro hoc quam plurimos. Idem tenet Garc. loc. cit. n. 105. ubi postquam plures S. Congregat. declarationes praemisisset, quibus dicitur, uniones reservatorum factas post vacationem, seu postquam jam reservatio actu intravit, beneficio in tali mense vacante esse nullas, subjungit: haec declarationes intelliguntur, ut possit Episcopus unire beneficia, reservata etiam post vacationem, quando vacancia in suo mense, & ad suam collationem spectantia ipse prius univit. (in vim nempe Decreti Trid. c. 5. sess. 21. & c. 18. sess. 23. c. 15. sess. 24.) tunc enim cessat omnis fraus, & ratio harum declarationum; ut pote qua procedunt, quando Episcopus prius non univisset vacancia ad suam collationem spectantia, tunc enim ad evitandam fraudem negatur illi facultas univendi beneficia reservata post eorum vacationem. Neque contrarium censet Gonz. cit. §. 7. n. 136. ubi ait: reservata per regulam 8. seu mensum uniri non possunt ab Ordinario, aut alio inferiore Papae, etiam in casibus alias permissis, nec ante, nec post vacationem; cum inferiores habeant manus ligatas; quia manifeste ostendit se loqui de unione sortiente effectum quod ad executionem seu impediende reservationem, dum in continente addit: quia scire non possunt, quod minus reservatio effectum habeat. Quin & expresse reservationem nostram docet, adjectis hisce verbis: si vero facta fuerit unio de tali beneficio reservato, non

erit nulla, sed valebit à principio; effectus tamen ejus suspenditur, donec provisus à Papa de beneficio reservato cedat in mense reservato, vel decedat in mense ordinario. Eadem verbotenus ex Gonz. ex scripta habet Corrad. pr. benef. l. 4. c. 8. n. 39. Contrarium tamen, nempe non posse fieri unionem ab Episcopo post reservationem jam actu efficientem beneficium, tenet absolute Ventrigl. loc. cit. Item Card. de Luca de benef. d. 19. n. 4. ubi; quod Trid. concedit Ordinarium facultatem univendi reservata, id intelligitur de reservatione discontinua & eventuali, quae potest contingere, & non contingere, ut est illa ratione mensuris, quam tamen casus contingat, vel imminet; secus est etiam de hac reservatione discontinua & eventuali, cuius casus jam evenit vel imminet, &c.

6. Limitanda tamen nostra responsio ita, ut non procedat, ubi decretum reservationis non est simplex, sed in super facultatem etiam univendi explicitè vel implicitè ab inferioribus auferit Lott. loc. cit. n. 203. Castrop. loc. cit. ubi ait, hanc opponendam limitationem, ne reservatio sub verbis aded generalibus fiat, ut censetur Papa quamlibet beneficium dispositionem sibi reservare, ut si dicat: tale beneficium nostra dispositioni Ordinariorum reservamus, hoc enim reservatione censetur, non solum beneficium collationem, sed quamlibet de illo dispositionem (adeoque & unionem) aliis interdicere &c. citat pro hoc Abb. in c. sicut unire, de excess. Pralator. Alex. de Nevo. ibid. in addit. Sanch. ubi ante. Eadem repetit Lott. l. 1. q. 29. n. 43. ubi: quando Papa non simpliciter reservavit collationem, sed quamlibet aliam dispositionem, illam expresse auferendo ab Ordinariorum, sane casu non potest Ordinarium unire; quia cum appellatione dispositionis veniat etiam unio, propter generalitatem vocis hujus; de qua Gonz. gl. 20. n. 1. non potest inferior à Papa illud attentare. Illud etiam hic notandum cum Gonz. loc. cit. n. 140. quod quando beneficium est reservatum ratione mensis, si post vacationem in mense apostolico unitur alteri beneficio, non in perpetuum (intellige, non tantum ab Ordinario, ubi forte ad hoc haberet specialem facultatem, sed & ab ipso Papa) cum talis unio non faciat cessare reservationem, sed finita illa temporali unione semper duret vinculum reservationis, & vacabit beneficium ut prius, & provisio spectabit ad Papam, & non ad Ordinarium, ethi unio cessaverit in mense ordinario, per obitum illius, ad cuius vitam fuerat facta. Pro quo citat Gamb. de off. leg. §. 2. n. 135. & 245. Caputaq. decif. 343. per tot. Simonet. de reserv. juncta addit. q. 43. n. 3. Et rationem subjicit Gonz. n. 141. quia effectus reservationis non tollitur, nisi per solam Papae provisionem, ut Simonet. loc. cit. q. 55. & seq. Castad. decif. 9. n. 3. de praeb. unio autem ad vitam non sit provisio, nec expiratio reservationis, sed faciat solum dormire reservationem ad tempus, ut habet Gonz. n. 142. & 143. ubi etiam ex Castad. decif. §. n. 13. de privileg. ait, quod unio ad vitam non facit Pralatum.

Questio 903. An potestas univendi competat Episcopo privative ad alios eo inferiores?

1. Respondeo affirmative. Ventrigl. l. 2. n. 2. §. 1. n. 2. Lott. l. 1. q. 28. n. 111. ubi dicitur effectus unionis est auctoritas Papae, vel Episcopi privative ad omnes alios inferiores Pralatos, argumento s. sicut unire, de excess. Pralator. ubi dicitur: sicut unire Episcopus atque subicere potestati alteri ad summum Pontificem pertinere dignoscitur, ita Episcopi est Ecclesiarum ducere.

diaceps unio & subiectio earundem, &c. Atque ita facultas uniendo est unus ex casibus reservatis Episcopo, & denegatis inferioribus Prælati, etiam si ad eos pleno jure Ecclesiæ spectent. Ventrigl. loc. cit. l. c. n. 12. citans Abb. in c. sicut unire. n. 2. Jo. And. ibid. n. 2. Butrio n. 4. Card. Paris. conf. 36. n. 8. 14.

2. Limitandum tamen hoc ipsum primò: Ita ut etiam Prælati inferioribus competat facultas uniendo, si habeant jurisdictionem quasi Episcopalem. Garc. p. 12. c. 2. n. 72. Castrop. cit. §. 2. n. 18. Ventrigl. loc. cit. n. 13. citans Abb. ubi ante n. 3. Caccialup. r. de union. a. 9. n. 20. & 21. Tholof. de benef. c. 20. n. 7. Horum omnium rationem subjungit Lott. n. 115. nempe quòd, sicuti soli Papa, vel Episcopo, aut Prælato habenti jurisdictionem quasi Episcopalem concessa est facultas instituendi beneficia, ita is sòlis liceat ea accessorie unire; cum per eam unionem extinguatur beneficium.

3. Limitandum secundò: ut licet præscindendo à dicta jurisdictione quasi Episcopali nullus inferior Episcopo habere possit hanc potestatem de jure communi, neque prætextu exemptionis; neque, ut dictum, titulo subjectionis pleno jure, possit tamen habere illam titulo speciali, puta ex privilegio apostolico. Lott. cit. q. 28. n. 134. citans Rodriq. qq. regul. To. 3. q. 80. a. 1. eòque vel vero, vel præsumpto ex immemoriali. Lott. l. cit. n. 135. citans gl. in Clem. 1. §. ad hec. v. ordinarios, de statu Monachor. Item habere eam facultatem possit ex præscriptione, nempe quadragenaria cum titulo; cum eam ea non sit Ordinis, sed jurisdictionis tantùm, utique est præscriptibilis. Lott. n. 136. juxta eandem Gloss. loc. cit. Castrop. loc. cit. Ventrigl. loc. cit. n. 4. Garc. l. cit. n. 73. subjungens pro binis hæc limitationibus hanc S. Congregat. declarationem super c. 13. sess. 24. quæ sic habet: *etiamque unionem facere posse Abbatem, si sibi hanc facultatem uniendo legitime præscripsit, aut ex privilegio in Ecclesia sibi pleno jure subiecta jurisdictionem quasi Episcopalem habet in omnibus, & per omnia &c.* Quia autem capitulum Cathedrale & Vicarius Episcopi habere videri potest jurisdictionem quasi Episcopalem, aut etiam Episcopalem, de his specialiter queretur infra. De cetero hujus juris seu potestatis nulla admittitur illatio aut extensio, ut si tali alicui prælato inferiori concessa esset, vel etiam ab eo præscripta fuisset facultas instituendi beneficia, ex ea inferri non possit potestas beneficia uniendo, vel è contra, Lott. à n. 137.

Questio 904. An Metropolitanus possit unire Ecclesias, & beneficia diocesum suorum suffraganeorum?

1. Respondeo negativè; Eò quod nihil in his diocesisibus possit, seu nihil jurisdictionis habet, quàm quòd à jure expressum illi conceditur; inter quæ à jure ei commissa non est unio beneficiorum spectans ad jurisdictionem Episcopi suffraganei ordinariam. Ventrigl. l. cit. n. 5. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 7. Barbol. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 58. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 17. citantes Rebuff. in pr. tit. de unionibus n. 29. & 30. Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 156. &c. argumento c. sicut unire. ubi assensus vel confirmatio Metropolitanæ de unione beneficiorum suffraganei sui nullius reputatur considerationis.

2. Limitat tamen responsionem Ventrigl. l. cit. n. 6. ut Metropolitanus id possit ex causa legitima, quæ potest in hoc casu intercedere, dum nimirum

P. Lauren, Fori Benef. Tom. III.

Episcopus (quem ait stante justà causà teneri unire, citato pro hoc Riccio in pr. p. 1. resol. 385. in fine. Archid. Mandos.) legitime interpellatus negat unionem, gravat, & sic parat viam justam appellationi, quo casu, cum proprium sit appellationis, suspendere & devolvere negotium, Metropolitanus possit validè unire beneficia diocesis suffraganei.

Questio 905. Quid possit Legatus Pontificus circa uniones beneficiorum?

1. Respondeo primò; Potest Legatus à latere unire beneficia provincie suæ ex causa justa & legitima; quia in Provincia sibi demandata est Ordinarius, & jurisdictionem ordinariam, non secus ac Episcopus in sua Diocesi, imò majorem habet, quàm Episcopus, vel alius Ordinarius. Tond. qq. benef. p. 3. c. 200. n. 16. (qui etiam p. 3. c. 126. n. 13. ait, possit legatus faciendo unionem derogare jurisdictioni Ecclesiæ, non adhibito patroni consensu, uti idem tradit Barbo. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 50.) Lott. l. 1. q. 28. n. 116. & 117. Ventrigl. cit. §. 1. n. 7. citans Barbol. ubi ante l. 1. c. 6. de legat. n. 55. Azor. loc. cit. q. 8. Garc. cit. c. 2. n. 65. citans Abb. in c. sicut unire. n. 5. & 6. Rebuff. in pr. tit. de union. n. 24. Gamb. de pot. leg. l. 5. n. 40. Per. de Perus. r. de union. c. 4. n. 3. & c. Castrop. cit. §. 2. n. 15. citans in super Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 158. Riccium & c. Quæ in contrarium opponi possent, vide diluta apud Castrop. l. cit. n. 16. Addit Garc. limitationis aliquid; quòd unire possit omnia, quæ conferre potest. Sed immeritò, quia & Episcopus unire potest, quæ conferre non potest, ut dictum paulò supra, puta, reservata, vel spectantia ad collationem inferiorum, requisito tamen eorum consensu. Sed neque Legatus à latere facere potest uniones ad tempus, seu ad vitam tantùm, nisi ad hoc habeat à Papa specialem facultatem. Garc. l. cit. n. 83. ex Gamb. l. cit. l. 5. n. 127.

2. Respondeo secundò: Legati ceteri, ex quo conferre non possunt beneficia, ea etiam unire non possunt. Garc. l. cit. n. 66. Castrop. l. cit. n. 16. citans Sanch. ubi ante; quæ tamen consequentia, quòd, qui conferre non potest beneficia, etiam unire non possit beneficia, tradita à Garc. l. cit. cum Caccialup. de union. a. 3. n. 12. & 14. sic intelligenda videntur: quòd, qui de jure ordinario, de quo competit Episcopo conferre omnia beneficia suæ Diocesis, conferre nequit, nequeat etiam unire beneficia, nam eo ipso jam destitutus est potestate & jurisdictione Episcopali, & quasi Episcopali.

Questio 906. Quid possit quò ad uniones has Vicarius generalis Episcopi?

1. Respondeo: ex vi Vicariatus, & sine speciali mandato, seu commissione Episcopi non potest unire beneficia. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 10. Ventrigl. l. cit. n. 10. dicens esse magis communem. Barbol. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 56. Castrop. cit. §. 2. n. 9. Garc. l. c. n. 69. Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. citantes Sbrozium de vicar. Epis. l. 2. q. 115. à n. 2. & q. 116. n. 1. Rebuff. in pr. tit. de union. n. 37. Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 123. contra Mohed. decis. 3. de off. vicar. Garb. conf. 300. n. 3. l. 1. quibuscum sentire videntur Lott. l. 1. q. 28. à n. 125. his motus rationibus, quòd unire beneficia sit jurisdictionis ordinariæ, & quidem contentiosæ; cum actus unionis subsistente causà exerccetur etiam in iurium; omnia

o o

autepa

autem, quæ sunt jurisdictionis ordinariæ, transeant in Vicarium generalem, ut Felin. in *in v. can. de rescript. n. 17.* & Sbroz. de *vicar. l. 2. q. 52. n. 2.* Et licet foret jurisdictionis voluntariæ (eod quod impediri possit extrajudicialiter, nec attendatur contingentiã contradiccionis, & quod hinc consequitur, expeditio actus unionis in invicem, ut in simili videmus manumissionem exerceri quandoque in invitum. *L. ult. §. sui autem. & §. licet enim. 6. de testam. man.*) confert nihilominus, Vicarium ex generali deputacione consequi etiam exercitium voluntariæ jurisdictionis, ut Mohed. *loc. cit. Felin. n. 6. ex parte, de conscri. col. ult.* quod tamen ultimum negant alii cum Milis. in *repertor. v. vicarius Episcopi.* quodque etiam, ut ait Lott. n. 131. facile diluatur ab A. A. nostra sententiã opponitur, nempe, quod unire beneficia reputetur inter ardua, ad hæc autem vicarius egeat speciali Mandato, dicendo univrsum, quod ista arduitas non consistat in alio, quam in excutiendo causam & illius iustitiam; hæc autem excusã & apparente iustã factum unionis non reputari arduum; cum jus eam permittat, ac propterea nihil sit, quin veniat in generali mandato, prout in simili dicitur de cognitione causa matrimonialis, quæ procul dubio à Vicario generali, ex Mandato generali cognosci potest, ut Sbroz. de *off. Vicar. l. 2. q. 43. n. 2.* & Cuchus *institur. l. 1. tit. 6. n. 123.* & tamen reputetur inter ardua, ut Menoch. de *arb. cas. 205. n. 7. juxta c. 1. de procurat. in 6.* Ex quibus etiam dilui posse videtur illud, quod insuper nostra responsionis A. A. asserunt; nempe quod Vicarius sine speciali mandato non possit conferre beneficia, adeoque multo minus possit unire, utpote quod majus est, quam conferre, ut dictum alias non est propriè jurisdictionis Episcopalis, sed distincta alicujus potestatis de jure communi Episcopo competentis; à quã, etsi minori, ad potestatem jurisdictionis arguere non liceat.

2. Porro extenditur nostra responsio, ut Vicarius adhuc non possit unire beneficia, etiam si ei concessa facultas conferendi beneficia, cum clausula etiam generali, & omnia requirentia speciale Mandatum, Garc. *l. cit. citans Caccialup. de union. a. 3. q. 8. n. 21.* Pet. de Perul. *ead. tit. c. 4. n. 32.* Card. Paris. *cons. 40. l. 4. c. 1.* Castrop. Azor. *l. cit.* & quos citat Lott. *l. cit. n. 124.* Rebuff. in *pr. tit. de form. Vicar. n. 102.* Hojed. de *incomp. p. 2. c. 3. n. 7.* & c. eod quod sub potestate conferendi non conferatur potestas conjungendi, utpote longè major; cum unio facti nequeat sine consensu capituli, & naturam beneficii immuret, adeoque nec comprehendatur ex vi dictæ clausulæ generalis; quia hæc solum extenditur ad similia, non verò ad majora expressis, juxta c. *qui ad agendum, de Procurat. in 6.* Castrop. Garc. *l. cit. contra Gamb. de pot. leg. l. 5. rub. 1. n. 115.* ad ista potestate conferendi ei concessa arguentem ad potestatem univrsi; eod quod conferre voluntatis sit, unire necessitatis.

Questio 907. Quid circa univrsum beneficia possit Coadjutor Episcopi.

Respondeo: Excepto casu, quo datus esset ob imbecillitatem mentis coadjuti, non habet hæc potestatem univrsi, Cardin. de Luca. de *Paroch. d. 35. n. 100.* juxta dicta alias de potestate conferendi beneficia, & recipiendi resignationes, administrandique spiritualia. De quo vide Paris. de *resign. l. 7. q. 20. per tot. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 10. n. 23. & seq.*

De unione beneficiorum. Questio 908. Quid possit Capitulum quoad uniones beneficiorum.

1. Respondeo primò: Capitulum sede plena, et si requiratur ejus consensus ad unionem faciendam ab Episcopo, non solum unire non potest; sed neque dictum consensum præbere univrsi faciendæ ipsi capitulo directè & principaliter. Garc. *l. cit. c. 2. n. 68.* Castrop. *l. cit. §. 2. n. 1.*

2. Respondeo secundò: Sed neque capitulum sede vacante sibi unire potest beneficia. Garc. *Castrop. l. cit. Ventrigl. l. cit. §. 1. n. 8.* Barb. *juris Eccles. l. 1. c. 32. n. 99.* sic expresse decidit A. S. Congr. generalitates.

3. Respondeo tertio: potest tamen sede vacante, ut habet communior, unire aliis prius locis vel beneficiis beneficiis; siquidem potestas hæc univrsi est jurisdictionis non voluntariæ, sed necessariæ; eod quod necessitate urgente, orã ex necessitate Ecclesiæ, vel evidente ejus utilitate faciendæ sit unio, & non aliter; Capitulum autem in his, quæ spectant ad jurisdictionem necessariam (imò secundum plures etiam in his, quæ spectant ad jurisdictionem voluntariam) succedit Episcopo. Laym. in *c. cum olim. de major. & obedient. n. 11.* Ventrigl. *Castrop. Garc. l. cit. citantes Rebuff. in pr. tit. de union. n. 36.* Hojed. de *incomp. p. 2. c. 3. n. 7.* Sanch. in *decal. l. 7. c. 29. n. 155.* Barbof. *ubi ante n. 98.* contra Azor. *p. 2. l. 3. c. 38. q. 9.* (ubi etiam ait, A. A. opposita sententiã loqui non de unione facta accessorie, sed a què principaliter; quia volunt, id posse Capitulum, ubi nihil decederet per talem unionem juri Episcopali, qualiter illi nihil decedat per unionem factam a què principaliter; vel etiam per factam accessorie de beneficiis spectantibus alias ad collationem solius Capituli; decedat autem per factam accessorie de beneficiis spectantibus ad collationem Episcopi; in quo tamen fallitur Azor; quia etsi aliqui eorum id velint, non tamen omnes, ut manifestum est ex Castrop. cum beneficium sic univrsum extinguatur, adeoque subtrahatur imposterum collationi Episcopali) & idem cum Azor (qui tamen *p. 2. l. 6. c. 28. q. 9.* expressissime docet contrarium, seu nostram responsionem) a què probabiliter tenentes contrarium. Pavin. de *pot. capit. sed. vac. p. 2. q. 3. n. 17.* Lott. *l. 1. q. 28. n. 141.* eã potissimum ducti ratione, ut Lott. quod, etsi unire sit jurisdictionis, & jurisdictione transeat ad capitulum, unire tamen sit de reservatis Episcopo, ut dictum supra, implicetque alienationem & extinctionem tituli, quæ sede vacante in specie est capitulo prohibita ex *c. 1. c. 17. ne sede vac. ad* cujus tamen rationis primam partem rectè responderet Ventrigl. *loc. cit. n. 9.* id, quod unire sit proprium Episcoporum, solum dicit ad exclusionem Prælatorum inferiorum, non habentium jurisdictionem Episcopalem, quod dici non potest de capitulo, dum succedit in integram jurisdictionem Episcopi. Ad illud etiam, quod pro hac sententiã negativa adduci solet, quod nimirum talis unio facta per Capitulum cedat in præjudicium juris Episcopi, cum hac viã subtrahatur beneficia sic univrsi ejus collationi; respondet Castrop. *loc. cit. n. 14.* negando, creati per hoc præjudicium aliquid esse diminutionem juris Episcopalis, utpote quod unio in eo consistit, ut possit omnia beneficia sibi subiecta, quamdiu ea naturam beneficii retinent, providere, quæ potestas per hoc non immuetur, quod hæc beneficia vi iustis unionis extinguantur.